

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoCsp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200400
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1719200400.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: Y. R. R., G..Y., Z.: XX XXX XXX, J. Q. XX/a, U., zastúpeného H., G. X., Y..N..K., Z.: XX XXX XXX, J. XX, U., proti žalovanej: F. S., J. Y., o zaplatenie 1.292,98 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 05.09.2019, č.k. 4Csp/15/2019-184, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúceho výroku a vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.205,89 eura spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 01.05.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na špecifikovaný účet žalobcu vo VÚB a.s., vo zvyšku žalobu zamietol, pričom priznal žalobcovi nárok na pomernú časť náhrady trov konania, o ktorej výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 23.02.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.292,98 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5 eur od 26.04.2018 do zaplatenia, zo sumy 72,09 eura od 02.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 10 eur od 31.08.2018 do zaplatenia a zo sumy 1.205,89 eura od 11.07.2018 do zaplatenia dôvodiac tým, že ako dodávateľ uzavrel so žalovanou, ako odberateľom, zmluvu o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytovanie dodávok a predaj plynu žalovanej podľa osobitného zákona; neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky dodávky plynu pre odberateľov kategórie domácnosť (ďalej len „OP“). Z tohto záväzkového vzťahu vznikla žalobcovi povinnosť poskytovať žalovanej dodávky plynu za podmienok stanovených v zmluve a OP a žalovanej povinnosť platiť za poskytnuté odbery zemného plynu cenu stanovenú cenníkom. Žalobca vyúčtoval žalovanej cenu za dodávky zemného plynu v súlade s platným cenníkom vyúčtovacími faktúrami, a to faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, znejúcou na sumu 5 eur, splatnou dňa 25.04.2018, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, na sumu 72,09 eura, splatnou dňa 01.06.2018, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, na sumu 10 eur, splatnou dňa 30.08.2018 a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, znejúcou na sumu 1.205,89 eura, splatnou dňa 10.07.2018, ktoré žalovaná neuhradila; táto okolnosť bola dôvodom ukončenia zmluvného vzťahu so žalovanou. Žalobca pritom vyzval žalovanú na splnení dlhu predžalobnou upomienkou.

3. Žalobca ďalej uviedol, že od žalovanej požaduje odplatu za prerušenie dodávky zemného plynu, ktorý úkon vykonáva prevádzkovateľ distribučnej siete - spoločnosť SPP - distribúcia a.s., a teda osoba od neho odlišná. Pri prerušení dodávky SPP - distribúcia a.s. najprv realizuje fyzické prerušenie a ak to nie je možné, nasleduje tzv. účtovné, administratívne prerušenie dodávky zemného plynu, pričom za tieto úkony si SPP - distribúcia a.s. účtuje od žalobcu odplatu v zmysle katalógu služieb; žalobca následne požaduje odplatu od dotknutých osôb, ktorých sa úkony týkajú (vo vzťahu k odberným miestam, v ktorých

spoločnosť SPP - distribúcia a.s. príslušné úkony vykonala). Podľa v žalobe označených rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „URSO“) je odberateľ povinný zaplatiť dodávateľovi spolu s cenou za združenú dodávku plynu aj ďalšie s predmetom zmluvy súvisiace platby, ak svojím odberom plynu alebo iným konaním, resp. nekonaním spôsobil vznik skutočností a potrebu uskutočnenia ďalších úkonov (služieb) zo strany dodávateľa a tieto sú spoplatňované podľa príslušného cenníka - cenníka externých služieb a výkonov. Zároveň je odberateľ povinný zaplatiť dodávateľovi spolu s cenou za združenú dodávku plynu podľa cenníka dodávateľa, cenníka externých služieb a výkonov, zmluvy a OP aj ďalšie s predmetom zmluvy súvisiace platby, ak svojím konaním, resp. nekonaním spôsobil vznik skutočností a potrebu uskutočnenia ďalších úkonov (služieb) zo strany dodávateľa alebo prevádzkovateľa distribučnej siete (ďalej ako „PDS“) a tieto sú spoplatňované podľa príslušného cenníka, resp. prevádzkového poriadku, alebo ak vznikne dodávateľovi povinnosť takéto platby uhrádzať voči PDS. Všetky náklady spojené s prerušením a obnovením distribúcie a dodávky plynu, vrátane nákladov, spojených s administratívnym prerušením, resp. administratívnym obnovením distribúcie a dodávky plynu v zmysle cenníka externých služieb a výkonov je odberateľ povinný dodávateľovi nahradiť, aj v prípade, ak odberateľ omeškaním s úhradou splatných záväzkov vyvolal na strane dodávateľa úkony, súvisiace s prerušením a obnovením distribúcie a dodávky plynu, dodávateľ výkon prerušenia podľa pravidiel PDS objednal a následne PDS uvedený výkon dodávateľovi fakturuje, hoci v čase prerušenia, resp. administratívneho prerušenia už boli záväzky zo strany odberateľa uhradené.

4. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca ako dodávateľ zemného plynu uzatvoril dňa 27.12.2017 so žalovanou ako odberateľom písomnú zmluvu o združenej dodávke plynu pre odberateľov plynu v domácnosti, na dobu určitú do 27.12.2019, pre odberné miesto T. X/X, Y. (rodinný dom), č. zmluvy XXXXXXXXXXXX, s predpokladaným ročným odberom plynu 1.800 m³, v tarife D3, s dohodnutými platbami za opakované dodávky v mesačných cykloch. Žalobca sa v zmluve zaviazal zabezpečiť do odberného miesta združenú dodávku plynu a žalovaná sa zaviazala uhradiť žalobcovi ako dodávateľovi cenu za dodávky plynu a za služby a výkony súvisiace s touto dodávkou za podmienok stanovených zmluvou a OP. Cena dodávok plynu bola schválená URSO a zverejnená na webovom sídle dodávateľa. Obsahovo neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli OP, cenník dodávateľa a cenník externých služieb a výkonov, s ktorými sa mala žalovaná pred podpisom zmluvy oboznámiť; v ich zmysle určoval počet, výšku a splatnosť preddavkových platieb harmonogram. Pokiaľ išlo o vyúčtovaciu faktúru, jej splatnosť nastala do 14 dní odo dňa preukázania odoslania, pričom pre prípad nezaplatenia nedoplatku z nej vyplývajúceho ani v dodatočnej lehote, bol dodávateľ oprávnený na náklady odberateľa, po jeho prechádzajúcom poučení o prerušení dodávky plynu, obmedziť alebo prerušiť distribúciu plynu do odberného miesta do zaplatenia dlžnej sumy alebo od zmluvy odstúpiť.

5. Žalobca písomnou výzvou zo dňa 11.04.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie pohľadávky po lehote splatnosti v celkovej sume 365 eur, za preddavkové mesačné platby splatné v dňoch 28.02.2018, 31.03.2018 a 25.04.2018, v lehote do 14 dní, upozorniac ju na prerušenie dodávok plynu a na povinnosť zaplatiť mu sumu 5 eur, ktorú jej vyúčtoval faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.04.2018; predmetnú výzvu dal na poštovú prepravu dňa 13.04.2018. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, vystavenou dňa 26.06.2018, žalobca vyúčtoval žalovanej sumu 1.205,89 eura, ako cenu za združenú dodávku zemného plynu pre odberateľa kategórie domácnosť za obdobie 28.12.2017 do 19.06.2018, v nameranom objeme 2.855 m³; za uvedené vyúčtovacie obdobie žalovaná neuhradila ani jednu preddavkovú mesačnú platbu, stanovenú na sumu 120 eur mesačne. Žalobca doručenie tejto vyúčtovacej faktúry žalovanej, ani jej odoslanie na poštovú prepravu netvrdil a ani nepreukázal.

6. Podľa zápisu o prerušení dodávky zemného plynu pre neplnenie finančných záväzkov odberateľa zo dňa 16.05.2018 vykonala spoločnosť SPP - distribúcia a.s. na odbernom mieste T. X/X, Y. prerušenie dodávky plynu zaslepením meradla, preplombovaním a uzavretím hlavného uzáveru plynu, za ktoré účtoval žalobca žalovanej sumu 72,09 eura faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, vystavenou dňa 18.05.2018. Následne žalobca listom zo dňa 08.06.2018, doručeným žalovanej dňa 15.06.2018, podľa § 48 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) odstúpil od zmluvy o dodávke plynu z dôvodu neplnenia záväzkov (úhrad) žalovanou v lehote ich splatnosti, ani v dodatočne poskytnutej lehote s tým, že žalovanej oznámil, že voči nej eviduje pohľadávku po lehote splatnosti v sume 677,09 eura; žalovanú vyzval na sprístupnenie odberného miesta za účelom demontáže meradla. Žalobca následne faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, vystavenou dňa 15.08.2018, vyúčtoval žalovanej sumu 10 eur ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky, pričom listom z toho istého dňa ju „dôrazne“ vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 1.220,89 eura, pozostávajúcej zo sumy 5 eur, 1.205,89 eura a 10 eur, do 14

dní odo dňa vystavenia upomienky; doručenie označených faktúr/výziev, príp. ich odoslanie poštovým orgánom žalobca netvrdil a ani nepreukázal.

7. Súd prvej inštancie následne posudzoval žalobu so zreteľom na jej skutkové vymedzenie žalobcom (ktorým bol viazaný) ako žalobu o zaplatenie 1/ ceny za dodávky zemného plynu žalovanej, ktorú vyúčtoval žalovanej vyúčtovacou faktúrou v sume 1.205,89 eura, 2/ nákladov za vystavenie a odoslanie upomienok v sume 5 eur a 10 eur a 3/ nákladov vynaložených na zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky plynu žalovanej prostredníctvom SPP - distribúcia, a.s. Pokiaľ išlo o vzťah, z ktorého vyplýval nárok žalobcu, tento vyhodnotil ako spotrebiteľský, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda podliehajúci režimu Občianskeho zákonníka. Predmetný vzťah žalobca ukončil jednostranným odstúpením od zmluvy zo dňa 08.06.2018, ku dňu jeho účinnosti, v súlade s § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v spojení s dojednaniaми v OP, t.j. dňa 15.06.2018, čím sa zmluva od počiatku zrušila.

8. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej v období od 28.12.2017 do 19.06.2018 vecné plnenie, a to dodávku zemného plynu v nameranom objeme 2.855 m³, pričom žalovaná mu neposkytla žiadne protiplnenie vo forme úhrady ceny za opakované dodávky plynu. Vzhľadom na uvedené, ako i na nemožnosť vrátenia prijatého plnenia, t.j. dodávky zemného plynu, prijatého z právneho dôvodu, ktorý odpadol, považoval konajúci súd za potrebné žalovanú zaviazat' na poskytnutie ekvivalentnej hodnoty tohto plnenia v peňažnej forme, a to jeho ceny stanovenej URSO-m v sume podľa vyúčtovacej faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2018. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie, za súčasnej aplikácie § 48 ods. 1, ods. 2, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 54 ods. 1 a ods. 2, § 451 ods. 1, ods. 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.205,89 eura titulom bezdôvodného obohatenia zo zaniknutej zmluvy. V tejto súvislosti dodal, že keďže žalobca v konaní nepreukázal účinné doručenie vyúčtovacej faktúry žalovanej, vystavenej časovo po zrušení zmluvy, pri absencii inej dohody o splnení dlhu, teda momentu, od ktorého malo nastať omeškanie so splnením peňažného dlhu, ustálil za prvý deň omeškania 01.05.2019 ako deň nasledujúci po dni doručenia žaloby žalovanej. Na uvedenom základe konajúci súd v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny spolu so zákonným úrokom z omeškania počnúc od 01.05.2019, vo výške upravenej vykonávacím predpisom, až do splnenia dlhu a vo zvyšku príslušenstva z priznanej istiny žalobu ako nedôvodnú, nemajúcu oporu vo vykonanom dokazovaní, zamietol.

9. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti zaplatenia sumy 15 eur s príslušenstvom ako nároku na zaplatenie dvoch faktúr (10 eur a 5 eur) z dôvodu, že nešlo o cenu za službu - dodávku plynu tak ako skutkovo vymedzil žalobca žalobný nárok v žalobe; navyiac, žalobca nepreukázal právny titul, od ktorého odvodzoval tento nárok. Konajúci súd podoťkol, že len samotné jednostranné vyúčtovanie „náhrady vynaložených nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky v zmysle platných obchodných podmienok“ nárok na zaplatenie takejto sumy nezakladá. Žalobca v žalobe neoznačil a k žalobe nepripojil žiaden zmluvný dokument, ktorým by sa žalovaná zaviazala k úhrade takýchto nákladov. Pokiaľ aj žalobca do svojich zmluvných dokumentov, napr. do cenníka služieb a výkonov, takúto položku nákladov zakomponoval, v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu v inej obdobnej veci (sp. zn. 9Co/212/2018), kde dodávateľom bola ZSE a.s., náhrada nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky je v spotrebiteľskom vzťahu zo strany dodávateľa umelo vykonštruovaným dodatočným poplatkom za omeškanie, fakticky penále, klamlivo pomenované ako poplatok za upomienku; zmluvné ustanovenie taký poplatok stanovujúce sa odchyľuje od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa a už iba z tohto dôvodu je neplatné podľa § 54 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka, pričom zjavne presahuje skutočné náklady, ktoré sú svojvoľne navyšované.

10. Naostatok súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodný ani nárok na zaplatenie sumy 72,09 eura s príslušenstvom, vyúčtovanej žalobcom faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 18.05.2018, za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky plynu, vrátane dopravy pre koncového odberateľa z titulu neoprávneného odberu. Konajúci súd zdôraznil, že nepopiera zákonné oprávnenie žalobcu v zmysle § 17 ods. 13 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike (ďalej len „zákon č. 251/2012“) prerušiť dodávky plynu, ak odberateľ plynu v domácnosti neuhradí preddavkovú platbu alebo nedoplatok z vyúčtovacej faktúry, v danom prípade išlo o neuhradenie preddavkových platieb žalovanou v lehotách ich splatnosti podľa harmonogramu. Právna úprava zákona č. 251/2012 Z.z. zveruje oprávnenie vykonať takýto úkon

prevádzkovateľovi distribučnej siete, t.j. SPP - distribúcií, a.s., ktorému priznáva právo na náhradu nákladov vynaložených na takýto úkon, za splnenia zákonnej podmienky omeškania odberateľa s úhradou splatných záväzkov. Za situácie, keď sa žalovaná podľa skutkového tvrdenia žalobcu a obsahu jeho výzvy zo dňa 11.04.2018, spojenej s upozornením na možnosť prerušenia dodávok plynu, mala dostať do omeškania s úhradami preddavkových platieb, súd prvej inštancie konštatoval, že ich splatnosť nebola v zmluve zmluvnými stranami dojednaná, pričom podľa znenia OP mal ich výšku, počet a splatnosť určovať harmonogram, ktorý však žalobca v konaní nepredložil. Na uvedenom základe konajúci súd uzavrel, že žalobca nepreukázal splnenie podmienky pre priznanie tohto nároku, keď nepreukázal omeškanie žalovanej s úhradou splatných záväzkov, ako podmienky na prerušenie dodávky plynu zo strany SPP - distribúcia a.s. a následne ani jeho právo na vyúčtovanie nákladov súvisiacich s týmto úkonom v zmysle cenníka externých služieb a výkonov, ktorý v konaní ani nepredložil.

11. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), konštatujúc, že žalobca mal pomerný úspech v spore, a to v časti zaplatenia sumy 1.205,89 eura, pričom bol neúspešný v časti zaplatenia sumy 87,09 eura.

12. Proti (podľa obsahu) časti zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) C.s.p. a navrhol ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že nesprávnosť napadnutého rozhodnutia spočíva najmä v opomenutí postavenia a kompetencií URSO a s tým súvisiacim nezohľadnení jeho rozhodnutí, v absencii právomoci súdu konať vo veci prijateľnosti, či neprijateľnosti obchodných podmienok, v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v nesprávnom postupe a rozhodnutí konajúceho súdu z hľadiska jeho odôvodnenia, možného preskúmania, presvedčivosti a prijateľnosti, v nepredvídateľnom postupe konajúceho súdu, v porušení ustanovení o odstraňovaní väd podania, o zjavne nedôvodnej žalobe, o nesporných tvrdeniach strán, v nesprávnom právnom posúdení a v porušení jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Podľa jeho mienky je zrejmé, aké predpisy sa na vzťah sporových strán vzťahujú, že je definovaný prevádzkovateľ distribučnej siete a cenník externých služieb a výkonov vydávaný dodávateľom, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli OP schválené národným regulátorom (URSO), ktorý je jediným zákonom určeným štátnym orgánom s kompetenciou schváliť, a tým i určiť ich obsah, že neoprávneným odberom je, ak odberateľ nedodrжал zmluvne dohodnuté platobné podmienky, že meradlo spotreby zemného plynu patrí osobe odlišnej od žalobcu a tiež, že úkony súvisiace s týmto meradlom vykonáva spoločnosť SPP - distribúcia, a.s.

13. Žalobca namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, a to z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky a tiež Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca ďalej zdôraznil procesné pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v tom, že ho nevyzval na doplnenie žaloby postupom podľa § 129 ods. 1 C.s.p. alebo na jej späťvzatie z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 138 C.s.p. So zreteľom na túto skutočnosť tak nemal možnosť reagovať na nevyslovenú úvahu konajúceho súdu o tom, ako mienil posúdiť neskôr zamietnutú časť nároku (v sume 87,09 eura). Žalobca mal za to, že postup konajúceho súdu podľa § 138 C.s.p. má predchádzať predbežnému právnenému posúdeniu veci a prípadnému vyjadreniu žalovanej. V tejto súvislosti, a to i so zreteľom na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia, zdôraznil, že v podaní zo dňa 28.08.2019 požiadal súd prvej inštancie o oznámenie, či je potrebné, resp. vhodné doložiť podklad, vysvetlenie alebo dôkazy z jeho strany, ako i o oznámenie predbežného právneho posúdenia veci v prípade jeho úvahy o čo i len čiastočnej nedôvodnosti jeho nároku tak, aby sa k nemu mohol vyjadriť. Keďže konajúci súd nezvolil postup podľa § 138 C.s.p. mal za to, že jeho žalobný návrh je v celom rozsahu dôvodný. Žalobca videl pochybenie konajúceho súdu a nepredvídateľnosť v jeho postupe i v tom, že mal o veci rozhodnúť s nariadením pojednávania.

14. V ďalšom žalobca so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) uviedol, že naša zákonná úprava neprijateľných zmluvných podmienok sa môže vykladať iba v spojení a v súlade so smernicami Európskej únie o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na osobitnú charakteristiku regulovaného trhu s energetikou, kde aj za účelom ochrany spotrebiteľa vykonáva vecnú reguláciu národný regulátor, namietal, že podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorej aproximáciou sú ustanovenia o

spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku (§ 53 ods. 1), regulované ustanovenia nepodliehajú súdnemu prieskumu. Súdny dvor pripomenul, že článok 1 ods. 1 smernice definuje rámec jej pôsobnosti, kým ods. 2 stanovuje vylúčenie z pôsobnosti tých zmluvných podmienok, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia. Zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice, ak táto odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, ktorá otázka prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. S poukazom na dôvodovú správu a ustanovenia § 1 ods. 1 písm. a), písm. b), § 4 ods. 1, ods. 2, § 9 ods. 1 písm. b) bod 2, písm. c) bod 1, § 13 ods. 2 písm. a), písm. m), ods. 4, § 45 ods. 6 zákona č. 251/2012 Z.z., ako i na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 10.09.2014 vo veci C 34/13 J. X. proti SMART Capital, a.s., žalobca zdôraznil, že z platného právneho poriadku vyplýva, že jeho OP schvaľuje, a tým určuje, národný regulátor (URSO), ktorý ich schválil dňa 01.01.2016, a preto konajúci súd nemohol dospieť k záveru o nepriznaní časti nároku s možným poukazom na neprijateľnosť zmluvnej podmienky v jeho zmluvnej dokumentácii, nakoľko táto odráža obsah regulačných ustanovení, t.j. je priamo určená rozhodnutím regulačného úradu. Uvedené potom vylučuje i jeho prípadný zlý úmysel, príp. podobne negatívne označiteľné konanie. V tejto súvislosti tiež žalobca s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka podotkol, že nie každá nerovnováha v ustanoveniach zmluvných podmienok je neprijateľnou, keď musí ísť o nerovnováhu značnú. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaoberal problematikou nerovnováhy, jej stupňa, pričom hoci použil pojem „značná nerovnováha“ nezrejmlil ako k nemu dospel. Zároveň z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, že by skúmal okolnosti uzavretia zmluvy; v spotrebiteľských vzťahoch je pritom potrebné zotrvať na preferencii platnosti právneho úkonu ako jedného zo základných princípov výkladu zmlúv. Prehnané formalistické požiadavky na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné a súdna ochrana poskytnutá účastníkom občianskeho súdneho konania má byť okrem iného založená aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu. Neplatnosť zmluvy tak má byť výnimkou, a nie zásadou. Je tiež nevyhnutné, aby o neplatnosti právneho úkonu nerozhodovali okolnosti, ktoré zákon neuvádza ako dôvody neplatnosti. Žalobca v tomto smere poukázal na rozhodovacie prax krajských súdov v obdobných veciach, konkrétne na uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.04.2018, sp. zn. 1Co/17/2018, a zo dňa 11.07.2018, sp. zn. 2Co/44/2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.03.2019, sp. zn. 6Co/109/2018, a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 43Co/11/2018.

15. Žalobca osobitne namietal i rozpor odôvodnenia napadnutého rozsudku so zisteniami konajúceho súdu z vykonaného dokazovania, a to pokiaľ išlo o úvahy v bode 39. odôvodnenia týkajúce sa harmonogramu. Z napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva, že konajúci súd posudzoval predloženú zmluvu a vyúčtovaciu faktúru č. XXXXXXXXXXXX, z ktorých vyplývajú údaje o dátume prihlásenia k odberu, o povinnosti žalovanej platiť preddavkové platby mesačne, o období vyúčtovania, o spotrebe plynu, pričom z vyúčtovacej faktúry zároveň nepochybne vyplýva, že žalovaná nezaplatila ani jednu preddavkovú platbu. V konaní tvrdil, že žalovanú upomínal z dôvodu neplnenia platobných povinností - úhrady preddavkových platieb, pričom táto okolnosť vyplývala i z predložených listín. Konajúci súd mal preto postupovať v zmysle ustanovení § 149 a § 151 ods. 1 C.s.p. a považovať tieto skutkové tvrdenia za nesporné, nakoľko ich žalovaná nijakým spôsobom nespochybnila. Napriek tejto nespornosti súd prvej inštancie na preukázanie ním tvrdených skutočností mienil požadovať predloženie harmonogramu, v súvislosti s ktorým sa žalovaná ani nevyjadrila, že by ním nedisponovala. V takom prípade mal podľa mienky žalobcu konajúci súd postupovať v zmysle § 129 ods. 1, resp. § 138 C.s.p., považovať v tejto časti žalobu za neúplnú a vyzvať ho na jej doplnenie, prípadne na späťvzatie. Súd prvej inštancie, hoci vykonal dokazovanie konkrétnymi listinami a vyvodil z nich konkrétne skutkové závery, napokon rozhodol v rozpore s nepopretými tvrdeniami v jeho neprospech. Pokiaľ konajúci súd v súvislosti s nárokom na zaplatenie odplaty za prerušenie dodávky plynu v sume 72,09 eura konštatoval, že do spisu nezaložil cenník, žalobca namietol, že tento doručil konajúcemu súdu ako súčasť elektronického podania č. XXXXXXXXXXXX, konkrétne ako prílohu č. 7, pod názvom „Cenník externých služieb a výkonov súvisiacich s dodávkou plynu ev. č. ESaV 4/2017“.

16. A napokon, pokiaľ išlo o nárok na zaplatenie náhrady za zasielanie upomienok, žalobca zdôraznil, že v zmysle § 17 ods. 13 zákona č. 251/2012 Z.z. má povinnosť sledovať úhrady odberateľa plynu a v prípade nesplnenia si jeho platobných povinností, ho má na túto skutočnosť upozorniť. Vzhľadom na túto jeho zákonnú povinnosť, ktorú vnímal s poukazom na § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka aj ako výkon povinnosti predchádzania vzniku škôd, žalovanú upomínal, pričom však nebol povinný znášať náklady

s tým spojené, navyiac, ak táto činnosť vyplývala len z porušenia povinnosti žalovanej ako odberateľa plynu. Nešlo pritom o úkon v jeho záujme ako dodávateľa plynu, keďže tento pre neho nemal žiaden prínos. Pritom v zmysle článku IV. bod 4 OP bol oprávnený účtovať odberateľovi cenu za ďalšie služby a výkony súvisiace s dodávkou plynu, ktoré neboli zahrnuté v cene za združenú dodávku plynu a ktoré si odberateľ objednal, alebo ich svojím konaním, nekonaním alebo omeškaním voči dodávateľovi vyvolal, a to podľa cenníka externých služieb a výkonov. V danom prípade pritom išlo najmä o náklady spojené so sledovaním úhrad, vyhotovením upomienok, obálok a kancelárskeho papiera, podaním zásielok na poštovú prepravu a s poštovným, pričom tieto neboli súčasťou nijakej inej zložky alebo položky platenej žalovanou.

17. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

18. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúceho výroku, vrátane výroku o náhrade trov konania, zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. V prvom rade na ozrejenie odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu v časti zaplatenia sumy 1.205,89 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.205,89 eura od 01.05.2019 do zaplatenia, pričom jeho žalobu vo zvyšku zamietol, t.j. zamietol jeho nárok na zaplatenie sumy 87,09 eura, nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.205,89 eura od 11.07.2018 do 30.04.2019, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5 eur od 26.04.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 72,09 eura od 02.06.2018 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10 eur od 31.08.2018 do zaplatenia. Žalobca síce uviedol, že odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celej jeho zamietajúcej časti, avšak z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že nenamietal nesprávnosť rozhodnutia v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol jeho žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.205,89 eura od 11.07.2018 do 30.04.2019; so zreteľom na túto skutočnosť preto odvolací súd nepodrobil odvolaciemu prieskumu tú časť rozhodnutia konajúceho súdu, ktorou zamietol nárok žalobcu na zaplatenie príslušenstva vzťahujúceho sa k priznanej sume 1.205,89 eura.

20. V preskúmvanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy celkom 1.292,98 eura spolu so špecifikovaným príslušenstvom na tom skutkovom základe, že so žalovanou uzavrel zmluvu, v ktorej sa zaviazal dodávať jej zemný plyn a žalovaná sa zaviazala zaplatiť mu za túto službu dohodnutú cenu. Ďalšie práva a povinnosti strán sporu boli konkrétnejšie stanovené v OP žalobcu, dostupnými na internetovej stránke, v spojení s cenníkom. Žalobca v žalobe poukázal na to, že žalovanej za dodaný zemný plyn vystavil faktúry, ktoré táto neuhradila riadne a včas, napriek jeho písomným výzvam. Následne v doplnení žaloby zo dňa 28.08.2019 (č.l. 60 a nasl.) žalobca uviedol, že z dôvodu neplnenia platobných povinností, konkrétne nezaplatenia preddavkových platieb, žalovanú upomínal, ktorú okolnosť preukazovala predložená upomienka (zo dňa 11.04.2018), ako i podací hárok, potvrdzujúci jej zaslanie žalovanej. V tejto súvislosti zdôraznil, že žalovanú upomínal plniac si tak povinnosť uloženú mu v ustanovení § 17 ods. 13 zákona č. 251/2012 Z.z., za ktorej vykonanie bol žalovanej oprávnený účtovať cenu v zmysle článku IV., bod 4 a 5 OP, schválených URSO-m, v spojení s cenníkom externých služieb a výkonov súvisiacich s dodávkou plynu, To, že žalovaná neuhradila ani jednu preddavkovú platbu malo vyplývať z vyúčtovacej faktúry č. XXXXXXXXXXXX, stanovujúcej súčasne spotrebu zemného plynu s celkovým nedoplatkom v sume 1.205,89 eura. Žalobca ďalej špecifikoval, že vzhľadom na omeškanie žalovanej s plnením jej platobných povinností, prerušila spoločnosť SPP-distribúcia, a.s. dodávku zemného plynu. Doplnil, že táto okolnosť - omeškanie s úhradou preddavkovej platby, sa i v zmysle OP považuje za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, a teda za neoprávnený odber plynu s možnosťou dodávateľa pristúpiť i k prerušeniu distribúcie plynu. V nadväznosti na to, že spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. ako osoba oprávnená na vykonanie tohto úkonu, požadovala za jeho realizáciu odplatu podľa katalógu služieb spoločnosti SPP - distribúcia, a.s., vystaviac mu pritom doklad č. XXXXXXXXXXXX s vyúčtovaním nákladov spojených s fyzickým prerušením dodávky zemného plynu, ktoré zaplatil, následne požadoval od žalovanej v súlade s článkom VII., bod 7 OP úhradu týchto nákladov v sume 72,09 eura; ani tieto náklady žalovaná neuhradila. Žalobca tiež uviedol, že žalovaná porušením platobných povinností vyvolala potrebu zaslania upomienok, za ktoré

mu patrila náhrada podľa oprávnenia priznaného URSO-m, nakoľko išlo o účtovanie ceny za ďalšie služby a výkony súvisiace s dodávkou plynu, ktoré však neboli zahrnuté v cene za združenú dodávku plynu a spôsobila ich svojim konaním žalovaná, a to podľa cenníka externých služieb a výkonov.

21. S poukazom na vyššie uvedené, žalobca podľa mienky odvolacieho súdu v žalobe a jej doplnení špecifikoval, že žalovaná istina predstavovala konajúcim súdom priznanú sumu 1.205,89 eura ako nedoplatku na základe vyúčtovania dodaného a spotrebovaného zemného plynu za obdobie od 28.12.2017 do 19.06.2018 a zamietnutú sumu 72,09 eura ako nákladov fyzického prerušenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu a sumu 15 eur (5 eur + 10 eur) účtovanú ako náhrada nákladov vynaložených na vystavenie a zaslanie upomienok; žalobca súčasne ozrejmil, na základe akých skutočností mu vznikol nárok na zaplatenie jednotlivých položiek žalovanej istiny. Za tohto stavu nebolo potrebné, aby konajúci súd aplikujúci procesný postup podľa § 129 ods. 1 C.s.p. vyzval žalobcu na odstránenie väd podania vo veci samej. Žalobca totiž v žalobe ozrejmil, že ním uplatnený nárok vychádza zo zmluvného vzťahu so žalovanou, založenom zmluvou o dodávke plynu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli OP, ako aj to, že žalovaná si neplnila riadne svoje zmluvné povinnosti, keď mu neuhradila ním špecifikované a označené faktúry, vzťahujúce sa buď k samotnej dodávke zemného plynu alebo k nákladom za jej prerušenie, resp. za upomienky. Žalobcovej argumentácii o postupe konajúceho súdu podľa § 129 ods. 1 C.s.p. nemožno teda priznať úspech.

22. Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani so súvisiacou námietkou žalobcu ohľadne postupu konajúceho súdu podľa § 138 C.s.p., ktorého predpokladom je skutočnosť, že zo skutkových tvrdení žalobcu uvedených v žalobe je nepochybné, že žalobe nemožno vyhovieť. Zjavnosť nedôvodnosti žaloby predstavuje vnútorné posúdenie súdu, teda to, ako by súd o žalobe rozhodol, ak by mal za preukázané všetky skutkové tvrdenia žalobcu, pokiaľ by o nej rozhodoval bezprostredne po jej podaní. To, že právne posúdenie súdu má byť predbežné neznamená, že musí predchádzať ďalším úkonom súdu (ako je napríklad vybratie súdneho poplatku, doručenie žaloby protistrane), ale len to, že predchádza rozhodnutiu vo veci samej. Možno potom vyvodiť, že ho možno realizovať i na pojednávaní, na ktorom súd uvedie, ktoré tvrdenia považuje za sporné, ktoré nie a ktoré dôkazy na ich preukázanie vykoná alebo nevykoná. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že konajúci súd nariadil na prejednanie sporu pojednávanie na termín 05.09.2019 (žalobca preto nedôvodne vytýka, že konajúci súd rozhodol bez nariadenia súdneho pojednávania - pozn. odvolacieho súdu), na ktorý riadne predvolal i žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, pričom tento ospravedlnil svoju neúčast písomným podaním zo dňa 28.08.2019; žalobca sa o prípadnej nedôvodnosti žaloby v časti zaplatenia sumy 87,09 eura s príslušenstvom, mohol dozvedieť práve na nariadenom súdnom pojednávaní, ktorého sa však dobrovoľne nezúčastnil, a preto podľa mienky odvolacieho súdu nemôže v odvolaní následne konajúcemu súdu vytýkať procesné pochybenie vo väzbe na § 138 C.s.p.

23. V ďalšom, pokiaľ išlo o namietané pochybenia konajúceho súdu pri rozhodovaní o žalobe o zaplatenie sumy 87,09 eura (15 eur a 72,09 eura) s príslušenstvom, však odvolací súd musel priznať odvolacej argumentácii žalobcu úspech.

24. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie sumy 15 eur s príslušenstvom zamietol z dôvodu, že nešlo o cenu za službu, t.j. dodávku plynu, tak ako ju žalobca skutkovo vymedzil, pričom mal súčasne za to, že žalobca nepreukázal ani právny titul, od ktorého tento nárok vyvodzoval; s týmto názorom sa odvolací súd nemohol stotožniť.

25. Žalobca v doplňujúcom podaní zo dňa 28.08.2019 (č.l. 60 a nasl.), ktoré nemožno z hľadiska obsahu považovať za zmenu žaloby, ozrejmil, že žalovanú, ktorá si neplnila platobné povinnosti, t.j. neuhradila preddavkové platby, upomínal. Táto povinnosť mu vyplývala z ustanovenia § 17 ods. 13 zákona č. 251/2012 Z.z. Za zaslanie upomienok si pritom účtoval poplatky (náklady) v sume 5 eur a 10 eur podľa vyúčtovacích faktúr, ktoré priložil k podanej žalobe, spolu s podacím hárkom. Je teda zrejmé, že oprávnenie vyúčtovať náklady za zaslané upomienky v sume 5 eur a 10 eur žalobca nielen že nezdôvodnil, ale ani nepovažoval za cenu za dodávku plynu, keďže toto vyvodzoval zo svojej zákonnej povinnosti žalovanú upomínať (§ 17 ods. 13 zákona č. 251/2012 Z.z.). Písomné upozornenie žalobcu ako dodávateľa plynu pre žalovanú ako odberateľa na omeškanie s úhradou preddavkovej platby alebo nedoplatku z vyúčtovacej faktúry, vrátane poučenia o prerušení dodávky plynu pre prípad, že si nesplní svoje povinnosti ani v dodatočnej lehote, tak žalobca vykonával na základe zákona a v súlade s ním. V tejto súvislosti hodno uviesť, že pre prípad splnenia tejto zákonnej povinnosti si strany v zmysle článku

IV., bod 5 OP dohodli povinnosť odberateľa uhradiť dodávateľovi i ďalšie poplatky, nezahrnuté v cene za združenú dodávku plynu a súvisiace s jeho dodávkou, pokiaľ ich odberateľ svojim konaním, resp. nekonaním spôsobil, a to vo väzbe na cenník externých služieb a výkonov súvisiacich s dodávkou plynu; ten žalobca pritom založil do súdneho spisu (viď č.l. 157 a nasl.). Žalobca v doplnení žaloby v tejto súvislosti tiež ozrejmil, že náklady na upomínanie predstavovali sledovanie úhrad, vyhotovenie upomienky, obálky a kancelársky papier, podanie zásielky na poštovú prepravu, poštovné, ako i jeho mzdové a režijné náklady (č.l. 63). Treba pritom podotknúť, že zmluvné dojednanie, v zmysle ktorého žalobcovi vzniklo oprávnenie účtovať poplatky za zaslanie upomienok žalovanej, boli súčasťou OP, schválených zákonom predpokladaným spôsobom URSO-m, a preto sa javí ako nesprávne hodnotiť toto zmluvné dojednanie ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyiac, treba prisvedčiť žalobcovi, že súd prvej inštancie pri prijatí tohto záveru poukázal len na výňatok z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 9Co/212/2018, bez bližšieho ozrejmenia, v čom videl značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, a to so zreteľom na povahu služby, na ktorú bola zmluva uzavretá, na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, ako aj na ostatné podmienky zmluvy (§ 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka).

26. Pokiaľ išlo o žalobu o zaplatenie sumy 72,09 eura s príslušenstvom ako nákladov spojených s prerušením distribúcie plynu, tú konajúci súd zamietol s konštatovaním, že i keď žalobcovi prináležalo oprávnenie pristúpiť k prerušeniu dodávky plynu z titulu neoprávneného odberu (ktorým nesporne je i nesplnenie povinnosti uhradiť preddavkovú platbu alebo nedoplatok z vyúčtovacej faktúry v zmysle § 82 ods. 1 písm. g) zákona č. 251/2012 Z.z. - pozn. odvolacieho súdu) a žiadať i náhradu nákladov za tento úkon, žalobca nepreukázal, že sa žalovaná ako odberateľ dostala s úhradou splatných záväzkov do omeškania, všetko vo väzbe na harmonogram určujúci výšku, počet a splatnosť preddavkových platieb, ktorý žalobca nezaložil do spisu. V prvom rade treba uviesť, že z obsahu spisu vyplýva, že žalobca tento nárok skutkovo odôvodnil tým, že v dôsledku omeškania žalovanej s úhradou preddavkových platieb, ktoré neuhradila ani v dodatočnej lehote, pristúpila spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. dňa 16.05.2018 k prerušeniu dodávky zemného plynu na odbernom mieste a vyúčtovala mu náklady s tým spojené v zmysle katalógu služieb spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. založeného v spise. Treba prisvedčiť žalobcovi, že žalovaná uvedené skutkové tvrdenia žalobcu (obsiahnuté v podaní zo dňa 28.08.2019) a na ne nadväzujúce listinné dôkazy nijako nespochybnila; tieto jej súd prvej inštancie totiž ani nezaslal, aby sa s nimi oboznámila a prípadne sa i vyjadрила ku skutočnostiam v nich uvedených. Za tohto stavu možno súhlasiť s názorom žalobcu, že konajúci súd sám, t.j. bez procesnej aktivity žalovanej, spochybnil otázku omeškania žalovanej s plnením jej zmluvných povinností.

27. Zároveň treba dať za pravdu žalobcovi i v tom, že záver prijatý konajúcim súdom (o nepreukázaní omeškania žalovanej) nekorešponduje ani s jeho vlastnými zisteniami skutkového stavu a súčasne nevyplyva z predložených listinných dôkazov. Súd prvej inštancie v bode 7. odôvodnenia totiž (správne) uviedol, že z vyúčtovacej faktúry zo dňa 26.06.2018, č. XXXXXXXXXXX, je zrejmé, že za vyúčtovacie obdobie od 28.12.2017 do 19.06.2018 žalovaná neuhradila ani jednu preddavkovú mesačnú platbu v sume 120 eur mesačne. Táto okolnosť vyplývala i z výzvy na zaplatenie pohľadávky zo dňa 11.04.2018 (č.l. 19), ktorou žalobca vyzýval žalovanú na úhradu sumy 365 eur, pri ktorej konajúci súd konštatoval, že zodpovedá preddavkovým platbám splatným dňa 28.02.2018, 31.03.2018 a 25.04.2018 (viď bod 9. odôvodnenia). V rozpore s týmito zisteniami skutkového stavu (žalovanou nesporených), vyplývajúcimi i z predložených listinných dôkazov, konajúci súd uzavrel, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie predpokladu pre priznanie nároku na úhradu nákladov za prerušenie dodávky plynu, a to omeškanie žalovanej; tento záver konajúceho súdu však z vyššie opísaných dôvodov nemôže obstať.

28. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti a ich sumarizáciou možno uzavrieť, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu vo zvyšku uplatnenej sumy 87,09 eura s príslušenstvom z dôvodu, že v časti zaplatenia sumy 15 eur s príslušenstvom ju žalobca skutkovo nesprávne vymedzil ako cenu za službu - dodávku plynu, pričom nepreukázal ani právny základ tohto nároku a v časti zaplatenia sumy 72,09 eura s príslušenstvom nepreukázal splnenie predpokladov na jej priznanie, keď neosvedčil skutkové tvrdenie ohľadne porušenia preddavkovej povinnosti žalovanej, nepostupoval vecne správne, keďže uvedené závery vyvodil predčasne. Opomenul pritom prihliadať na písomné podanie žalobcu zo dňa 28.08.2019, v ktorom tento bližšie špecifikoval uplatnený nárok v časti zaplatenia sumy 15 eur s príslušenstvom ako nárok na úhradu nákladov súvisiacich s plnením zákonom stanovenej upomínacej povinnosti voči žalovanej, vyplývajúcej i z ustanovení OP, schválených URSO-m. Pokiaľ išlo o nárok na zaplatenie

sumy 72,09 eura s príslušenstvom, súd prvej inštancie tento zamietol bez zistenia, či otázka nesplnenia preddavkovej povinnosti žalovanej bola vôbec medzi stranami sporná; bez procesnej aktivity žalovanej, ktorá by spochybnila skutkové tvrdenia žalobcu v tomto smere, nebol súd prvej inštancie oprávnený tieto poprieť a následne vyvodiť (predčasný) záver o nepreukázaní omeškania žalovanej. Navyiac, tieto konajúcim súdom prijaté závery nekorešponovali s jeho vlastnými zisteniami skutkového stavu. Súd prvej inštancie potom svoje rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku, v časti zaplatenia sumy 87,09 eura s príslušenstvom, založil na predčasných, a teda na nesprávnych skutkových záveroch, ktoré vyústili následne do nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom na to, že uvedený nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúceho výroku a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ňom bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný. Vec opätovne prejedná, vychádzajúc pritom zo skutkových tvrdení žalobcu uvedených v žalobe a doplňujúcim podaní zo dňa 28.08.2019 (č.l. 60 a nasl.), ktoré doručí spolu s pripojenými listinnými dôkazmi žalovanej, tak aby mala možnosť sa k nim, resp. k ich obsahu kvalifikovane vyjadriť a následne sa so skutkovými tvrdeniami žalobcu buď stotožniť, tieto namietat' alebo na ne nereagovať. V závislosti od procesného správania žalovanej súd prvej inštancie ustáli, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré nie, príp. uplatní postup podľa § 186 ods. 2 C.s.p. a bude vychádzať zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Po ustálení skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie, súd prvej inštancie rozhodne o nároku žalobcu, pričom svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

29. Pre účely ďalšieho postupu vo veci odvolací súd udáva, že pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie nákladov za upomienky v sume 15 eur (5 eur a 10 eur) s príslušenstvom, povinnosť upomínať žalobcovi vyplývala z ustanovenia § 17 ods. 13 zákona č. 251/2012 Z.z. V súvislosti s plnením tejto povinnosti si strany v zmysle článku IV., bod 5 OP, tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy, dohodli povinnosť odberateľa (žalovanej) uhradiť dodávateľovi (žalobcovi) i ďalšie poplatky, nezahrnuté v cene za združenú dodávku plynu a súvisiace s jeho dodávkou, pokiaľ ich svojim, v danom prípade nekonaním, spôsobil, a to vo väzbe na cenník externých služieb a výkonov súvisiacich s dodávkou plynu, založený v súdnom spise. Vzhľadom na to, že uvedené zmluvné dojednanie tvorí súčasť OP, schválených zákonom predpokladaným spôsobom URSO-m, a teda odráža obsah regulačných ustanovení, konajúci súd zväží potrebu jeho podrobenia súdnej kontrole z hľadiska (ne)prijateľnosti zmluvných podmienok, a ak áno bude skúmať, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 72,09 eura s príslušenstvom ako nákladov za prerušenie distribúcie plynu, odvolací súd udáva, že prerušenie/obmedzenie dodávky zemného plynu je určitým nástrojom žalobcu ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov žalovanou, resp. zabrániť poskytovaniu jej ďalších dodávok, a to až do úhrady záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Náklady na ich zabezpečenie si pritom žalobca uplatňuje ako zmluvné plnenie, dohodnuté v OP (článok VII., body 6 a 7) a cenníku externých služieb a výkonov súvisiacich s dodávkou plynu.

30. Odvolací súd pre úplnosť udáva (i keď to nebolo predmetom odvolania žalobcu), že sa nestotožnil s právnym posúdením nároku žalobcu ako nároku z titulu bezdôvodného obohatenia zo strany konajúceho súdu. Súd prvej inštancie evidentne vychádzal z toho, že žalobca písomným podaním zo dňa 08.06.2018 (č.l. 30) odstúpil od zmluvy, a preto sa zmluva v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka zrušila od počiatku (ex tunc). Vychádzajúc z citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 48 ods. 2) tento pripúšťa dohodu zmluvných strán ohľadne iných účinkov odstúpenia od zmluvy ako ex tunc. V zmysle článku XII., bod 1.10. v spojení s bodom 4 tohto článku OP, sa strany dohodli, že zmluva zaniká odstúpením zo strany dodávateľa v prípade podstatného porušenia povinností odberateľom, za ktoré sa považuje i nezaplatenie platby fakturovanej podľa OP a zmluvy alebo preddavkovej platby, pričom v takom prípade zmluva zaniká ku dňu nastania účinkov odstúpenia, za ktorý treba považovať deň jeho doručenia. Je teda zrejmé, že strany si v OP dojednali možnosť odstúpenia od zmluvy s účinkami ex nunc, ktoré dojednanie nemožno hodnotiť v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, keďže ho pripúšťa samotný Občiansky zákonník.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).